

поводи садашній измућена бѣдногъ овогъ народа, и такви су први нѣгови на то корацы! Узъ хрістіяне су и правомыслећи турци пристали, они т. є., који су као трговци више свѣта прошли, и више видили и чули, него што у турскомъ ћитапу стои, и који су царскимъ уредбама повыньюћи се, а съ людма хрістіјанске вѣре добро живећи, къ Паши ишли и захтевали, да се хатишерифъ царскій обнародує, и да се по нѣму влада. Зато є Паша и ньи гонити стао, нит' имъ є тв'рда станишта гдѣ давао. — Кадъ є буна букнула Паша є одма потражио посредственике, који да га съ народомъ помире, и да буну утишају; и тога ради се на Књаза Сербіје и на Везира Бѣоградскогъ обратио. На то є Књиз строгу прокламацију издао, да бы се свака смиља съ бугарскомъ страномъ предупредила. И Членъ совѣта, Полковникъ Милета Радойковичъ строго извршава у Алексинцу налоге. Велико се число бѣгунаца бугарскій у карантинама находити, но то све жене и нѣка деца; одрастліи мало, тіји сви остаю у отечеству и војою нову войну. Они су све скеле и путове позатворили, па у својій руку имаю; и мала покушенија ратнѣ ове игре, коя су већъ догодила, обесу стране доста крви стала, и гди страа гди духа улила. Близу кодъ Камменице, где є и судба србала нѣкада решена, у селу Матіевцу, нико число бугара са никимъ одъ своїй предводитеља, не моговши туркомъ избећи, затворило се было у једну кулу, мыслећи, да се ту спасу: но турци кулу обколе, и изъ топова бити стану, докле ю несруше, и они сви не изгину, који су се у њю затворили были. Одъ овога узму бугари научу, у тврдинѣ више не ићи, него: „шумо и отацъ и майко!“ А онай уштрбъ брзо се опорави. Паша пошљ као што кажу, до 2000 лютій арнаута, све сами конјаника противъ бугара, који су у брдама, да ји разтера и утамани: но бугари се ту текъ у старой својій храбости и достойни свои праотаца показаше; турке у добрымъ засѣдама дочекаю и юначки потуку тако, да су єдва 20—30 ньи утекли; и овомъ побѣдомъ задобише бугари задоста и оружја и рува, и свега потребногъ“.